

GENER 2012 NÚMERO 203

esquerra

esquerra

nacional

PARLA ENRIC MARÍN,
PRESIDENT DE LA CCMA

TV3 I CATALUNYA RÀDIO EN EL PUNT DE MIRA

CONCERT ECONÒMIC
I PROGRESSIVITAT SOCIAL,
PROPOSTES D'ERC PER
APROVAR ELS PRESSUPOSTOS

ENRIC VALOR,
EL VALOR DE LA PARAULA

SUMARI

03 EDITORIAL
UN PAÍS FORT
PER DINS I PER FORA

04 XARXA

05 OPINIÓ

06 TEMA CENTRAL
FISCALITAT PROGRESSIVA

10 PARLAMENTS
EL(S) NYAP(S)
PARLAMENTARI(S)

11 CONGRÉS
MÉS ESPANYA,
MÉS DE DRETES
I MENYS DRETS

12 ACTUALITAT

14 DOSSIER
EN DEFENSA DE TV3
I CATALUNYA RÀDIO

16 DOSSIER ENTREVISTA
ENRIC MARÍN

18 MUNICIPALS
APROPAR LA GESTIÓ
MUNICIPAL A LA CIUTADANIA

20 MÓN
ELS ISLAMISTES VAN SEDUIR
LES MARROQUINES?

21 INNOVACIÓ
SER COMPETITIUS A TRAVÉS
DE LA CREATIVITAT

22 CULTURA
LA PETJA FRANQUISTA
EN LES NOSTRES VIDES

24 MEMÒRIA
ENRIC VALOR:
EL VALOR DE LA PARAULA

26 TERRITORI

27 AGENDA

esquerra nacional

Editors Oriol Amorós i Guillem Clapés
Director Sergi Sol
Redactor en cap Cristian Agudo

Redactors Arnau Albert,
Jordi Aranda, Oriol Duran
Disseny Glòria Comellas
Correcció lingüística Marta Molina
Il·lustracions Jordi Ferrer
Documentació Natàlia Lara
Tancament Santi Bracons
Redacció Esquerra-Secretaria
d'Imatge i Comunicació
Calàbria, 166 08015 Barcelona
Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22
redaccio@esquerra.org
Subscripcions Mònica Andújar
Telèfon 93 453 60 05
subscripcions@esquerra.org
Dipòsit legal B-3690-1998
ISSN 2013-1550
Impressió Imprintsa
Disseny original Jordi Vinyets

14

DOSSIER

TV3 I CATALUNYA RÀDIO, EINES DE COHESIÓ SOCIAL

UN PAÍS FORT PER DINS I PER FORA

**DE RES SERVIRIA
SER VALENTS
A MADRID
SI EL PAÍS
SE'NS DESFÀ
PER DINS**

Oriol Amorós

Rajoy ha confirmat que no té la menor intenció d'aixecar el peu al coll de la «industriosa Catalunya» i que «ni de broma» pagarà els deutes de l'Estat. La FAES ho té clar, uns Països Catalans empobrits són més fàcils d'assimilar.

Amb aquest panorama, i la crisi en el seu cinquè any, seria bo fixar-nos en el tràmit dels pressupostos un doble objectiu: enfortir el país per fora, en la seva capacitat negociadora davant Madrid, i enfortir el país per dins, amb més equitat social i suport a l'economia productiva.

Cal un gran acord català per denunciar el dèficit fiscal de dia i de nit, per reclamar el Concert Econòmic i tenir la població al darrere amb el referèndum sobre el Concert. Negociar és negociar i, tant aquí com a la Xina Federal, sempre es fa millor des de la fortalesa que des de la simpatia submissa.

Però de res serviria ser valents a Madrid si el país se'ns desfés per dins. A Catalunya la fan forta els catalans i catalanes, nascuts aquí o no, que hi creuen i s'hi apunten, generen oportunitats i emprenen en l'economia, la cultura o la innovació social. L'equitat és estratègica. Si hi

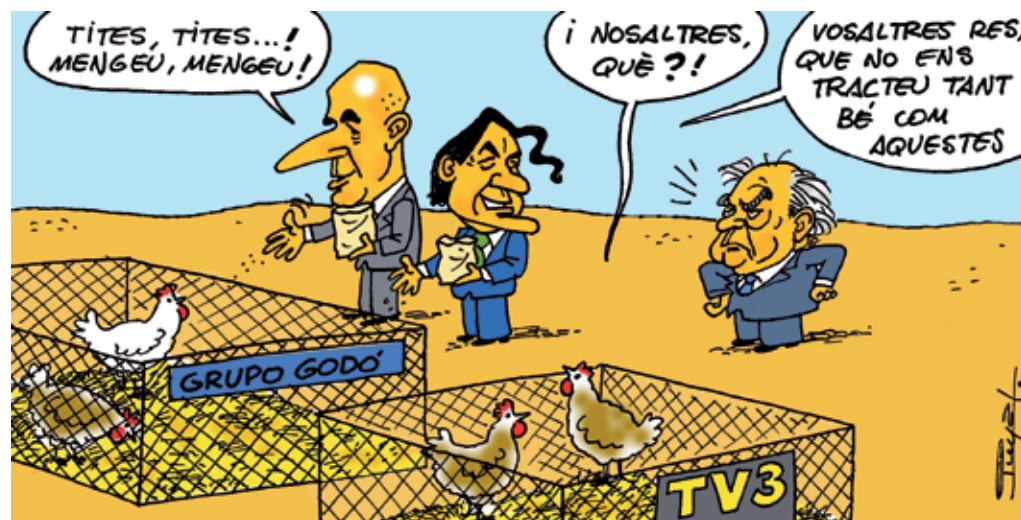
ha igualtat d'oportunitats la gent s'apunta al país. Sinó, no.

No és raonable que totes les mesures d'austeritat que ha proposat el president Mas des del 20N siguin lineals, afectin per igual rics i pobres (aigües, carburants...) o més a pobres que a rics (taxes universitàries, copagament farmacèutic). I per altra banda, la crisi ha destrossat l'estructura d'ingressos de la Generalitat. Per això urgeixen noves idees de fiscalitat progressiva que donin durabilitat al conjunt i tinguin efectes socials assumibles en un país que suporta la sobrecàrrega del dèficit fiscal. ERC ha fet una pila de propostes rigoroses i factibles en aquest sentit.

Si el Govern no es tanca a la recerca d'ingressos progressius i les mesures d'austeritat tenen en compte el nivell de renda, l'acord serà possible. Si persisteix en la retallada lineal i prioritza caure simpàtic al Govern de Madrid, no ho serà i ens afeblirem. Cara endins i cara enfora. |

A LES PENES, PUYALADES

LES PIULADES DEL MES

twitter.com/esquerra_ERC

agusticerda

No deixes de veure en la desconstrucció de TV3 a mans de CiU, a més a més de tot, un cert drama freudià: Mas està matant el pare. 1 des

florejachs

Espanya ens furta, expropia, confisca, atraca, saqueja, manlleua, usurpa, pispia, manga... Però està prohibit dir #espanyaensroba 1 des

carme_capdevila

Homs i Duran discrepen públicament de la convocatòria d'un referèndum del pacte fiscal. Si ho fan en públic què passa en privat? 12 des

JoanTarda

Senyor Rosell, després de llegir les propostes de la patronal, li pregunto si vostès serviran les cadenes o els treballadors les han de portar de casa? 12 des

AlfredBosch

Ja sóc diputat després de dir en català que la Constitució «la prometo per imperatiu legal i per assolir la pròpia Constitució». 13 des

danireixach

No calen decisions del PP si quan se'ns busca per Google La Fosca és La Oscura o Rutlla Baixa és Rueda baja #boicotgooglecat 16 des

jaumeclotet

El PSC rebutja el grup propi però diu que votarà diferent del PSOE quan els interessos de Catalunya siguin diferentzzz... #diadelamarmota 17 des

ebenach

Campions del món de futbol, campions del món de solidaritat! #Barçacampiódelmón #lamaratoTV3 #LaTdP Orgull per tot plegat 18 des

mpuigdomenech

Si ERC s'hagués abstingut en la investidura de Rajoy, seria propi de botiflers. S'absté Amaiur, i tot són lloances 20 des

LA NOTÍCIA + COMENTADA AL FACEBOOK

www.facebook.com/Esquerra.ERC

Esquerra Republicana de Catalunya

Els diputats independentistes al Congrés espanyol volaran en classe turista per donar exemple d'austeritat en temps de crisi.

6 de desembre a les 13.28

A 66 persones persones els agrada

EL MILLOR COMENTARI

Ramon Canal Feliu Això demostra que no tots són iguals.

M'AGRADA

LA MUIXERANGA, PATRIMONI DE LA HUMANITAT

La UNESCO va declarar Patrimoni de la Humanitat la festivitat de la Mare de Déu de la Salut d'Alghemesí, on es realitzen una sèrie de balls originaris del municipi de la Ribera Alta, sent la Muixeranga el més conegut.

NO M'AGRADA

EL DOBLE REGLAMENT DE LA MESA DEL CONGRÉS

La Mesa del Congrés va impedir que Amaiur, amb 7 diputats, disposi de grup propi, amb els vots del PP i les abstencions de CiU i PSOE. En canvi, es va facilitar que UPyD, amb 4 diputats, tingui grup pactant amb el partit d'Álvarez-Cascos.

EUROPA, ESBERLADA?

blocs.esquerra.cat/eduard-lopez

El projecte europeu ha estat, durant anys, una promesa d'arquitectura política i institucional oberta i en construcció permanent. Amb imaginació i un xic de bona voluntat es podia, fins i tot, albirar en ell un horitzó de *sobirania compartida* que, amb els anys, acabaria per posar en qüestió el model, tancat, rígid i obsolet, representat pels vells Estats-nació. És ben cert que als Països Catalans, i més encara des de la perspectiva de l'independentisme democràtic d'esquerrres, sempre s'ha denunciat el paper dels estats com a *agents únics i primigenis* pel que fa a l'impuls de tot plegat. I, de retruc, s'ha malfiat ben justificadament d'algunes de les principals propostes sorgides de l'entramat continental. Amb tot, però, aquesta Europa definia un terreny de joc en el qual era possible, si més no, mirar d'incidir des del punt de vista dels interessos presents i de futur de la nació catalana.

09.12.2011

14.40 h

ves.cat/aXV2

No tinc del tot clar si l'Europa de Merkel i Sarkozy ens aboca a un escenari absolutament nou o, al capdavall, a una simple variant del model vigent. En qualsevol cas, si s'imposa *de facto* que els interessos conjunturals dels mercats —expressats per aquestes sinistres *agències de qualificació* que tant abunden ara— marquen les prioritats dels grans estats de l'eurozona i aquests, al seu torn, els imposen als més petits i afeblits sense la intervenció de cap instància legitimada democràticament, ens endinsarem de ple en una dimensió políticament desconeguda. Ja no es tractarà únicament del perill que la construcció europea deixi de banda la ciutadania que, com la catalana, no disposa d'un Estat propi. És que la mateixa noció del que constitueix un Estat social i democràtic de dret, fins i tot en la perspectiva històrica definida pels creixents *espais de sobirania compartida*, corre el perill d'esberlar-se. |

OPINIÓ

David Bassa

President del Grup de Periodistes Ramon Barnils

CAUEN LES CARETES

El 2011 ha estat un any marcat pels números, com ho serà el 2012 i els següents. Tot són números. Tot és crisi. Tot penja d'un fil que sempre està a punt de petar. I això que és dolent per a qualsevol país, en el nostre cas té una derivada que podria interpretar-se com a positiva i és que força tothom a treure's la careta. Són temps que no permeten mitges tintes. La crisi ens aboca a un constant o caixa o faixa.

Per això, La proposta governamental de retallar dràsticament els pressupostos i els canals de la CCMA és tota una declaració de principis. La reacció immediata de tot el sector, dels sindicats de la professió, del col·legi, del Grup Barnils i de les principals patums comunicatives del país va empènyer el govern a afirmar que —encara que ho sembli— no es vol afeblir els mitjans públics ni canviar-ne el model, actualment exitós. Tan sols és una retallada imposada per la crisi.

Llàstima que la retallada proposada pel govern

de CiU respongui fil per randa a les propostes fetes pel PP, com així mateix ho ha afirmat públicament la seva presidenta a Catalunya. Llàstima que la principal coincidència en campanya electoral entre Fernández Díaz i Duran Lleida fos, justament, la retallada de la CCMA.

Llàstima, perquè ja sabem què passa allà on el PP fa i desfà. Al País Valencià, el control polític i informatiu de Canal 9 ha dut el mitjà a la fallida tècnica i a la caiguda d'audiències. A les Illes, IB3 ja ha començat a emetre en castellà alhora que s'acaba de tancar Ràdio Televisió Mallorca. Clar i català: al País Valencià i les Illes els mitjans públics ja no són ni plurals ni catalans ni referents. Al Principat, fins ara TV3 i Catalunya Ràdio ho han estat. Si a partir d'ara deixen de ser-ho, la història jutjarà a partir de quin moment i a partir de quines decisions haurem perdut una de les principals eines de cohesió lingüística, cultural i social del país.

ERC HA FET MANS I MÀNIGUES PER ALLARGAR LA MÀ AL GOVERN I EVITAR UN PACTE PRESSUPOSTARI AMB EL PP. PERÒ A HORES D'ARA, EL MÉS CALENT ÉS A L'AIGÜERA. ERC NO RENUNCIA A CAP ACORD SI BÉ CIU S'ENTESTA A PRIORITZAR ELS ACORDS ECONÒMICS AL PARLAMENT AMB EL PP

ERC no només ha estès la mà al Govern de la Generalitat per aprovar els pressupostos sinó que ha elaborat i presentat una bateria de propostes innovadores per incrementar els ingressos; propostes realistes que són d'aplicació a França o Alemanya. De fet, en les actuals circumstàncies, aquesta és l'única via per evitar consumir les severes retallades que d'antuvi ha anunciat el Govern de CiU i que semblen comptar amb el beneplàcit del PP de Sánchez Camacho, partit amb el que governen la Diputació de Barcelona i amb el que ja ha trascendit un possible pacte de legislatura a l'Ajuntament de Barcelona. Les reunions bilaterals mantingudes amb els representants de CiU han permès debatre les propostes presentades i si bé els representants de CiU han mantingut una actitud cordial i han verbalitzat la seva voluntat de col·laboració també és cert que —fins el moment— s'han mostrat poc receptius al gruix de les propostes presentades per ERC d'increment d'ingressos.

FISCALITAT PROGRESSIVA

Sergi Sol

Director de l'*Esquerra Nacional*

Els apriorismes ideològics han condicionat punts claus de la negociació. Així, el mateix president Artur Mas ho va admetre implícitament en una entrevista a TV3 quan va dir que l'exempció de l'Impost de Successions a les rendes més acabalades (consuada i aprovada amb el PP) era fruit d'una promesa electoral. En aquest punt, ERC ha demanat reiteradament la recuperació de l'Impost de Successions per a les principals fortunes del país (un 6% de la població), fet que segons el mateix Govern suposaria uns ingressos de més d'un centenar de milions d'euros. Renunciant a aquests ingressos, s'afebleix notablement el pressupost de la Generalitat i es condiciona més la despesa social.

Les mobilitzacions dels treballadors
públics s'han succeït els darrers mesos.
© ACN / Maria Belmez

PODEM REDUIR UN 76% LES RETALLADES

ERC ha fet pública una bateria de propostes que permetrien un notable increment dels ingressos i suavitzar les retallades. Les mesures alternatives que proposa Esquerra per incrementar la recaptació es fonamenten en una fiscalitat progressiva: qui més té, més paga. Entre aquestes, destaca l'Impost sobre la banca, (s'aplica a França, Alemanya o el Regne Unit) i podria recaptar uns 592 milions. La iniciativa va ser rebutjada al Ple del Parlament per una esmena a la totalitat defensada per CiU i el PP, de manera que no es va poder arribar ni a debatre en seu parlamentària.

Una altra de les propostes que que panteja ERC, i que el Govern ha acceptat estudiar, és un nou tram de l'IRPF per a rendes a partir de 250 mil euros que permetria recaptar 65 milions més que, sumant-hi els 102 milions (dada aportada pel propi Govern i que Esquerra ha quantificat en 350 milions) de modificar l'Impost de Successions, donaria com resultat almenys uns ingressos de 759 milions d'euros, és a dir, un estalvi del 76% dels nous ajustos proposat pel Govern.

Una mesura formulada per ERC i que ha tingut més sort ha estat la taxa turística que el Govern ha fet seva. Per contra, el Govern dels Millors (ens conformaríem sabent que governa per a tots) defensa un copagament sanitari universal i no en funció de la renda.

EL PRINCIPAL ESCULL: ERC VOL QUE PAGUI MÉS QUI MÉS TÉ, CIU LA MATEIXA RETALLADA PER A TOTHOM

NINGÚ ESTÀ OBLIGAT A PACTAR AMB EL PP

El 1996, al 2000, als pressupostos 2011, a Badalona, a Castelldefels, a les Diputacions, a molts altres Ajuntaments... i sempre la mateixa cançoneta: CiU pacta amb el PP però no volen fer-ho. Aquest és un recurs tàctic davant una part substancial del seu electorat, poc còmoda pels reiterats pactes amb el PP a les institucions. I això torna a passar avui amb un PP més escorat a la dreta que mai, només cal veure el Govern central: més Opus, Leman Brothers, indústria armamentística, familiars dels implicats a Gürtel i un 70% de ministres de Castella. Entre d'altres perles del nou PP: l'assalt a l'escola catalana i la liquidació de la immersió lingüística, una aspiració a l'agenda de Mariano Rajoy i en marxa al País Valencià i les Illes.

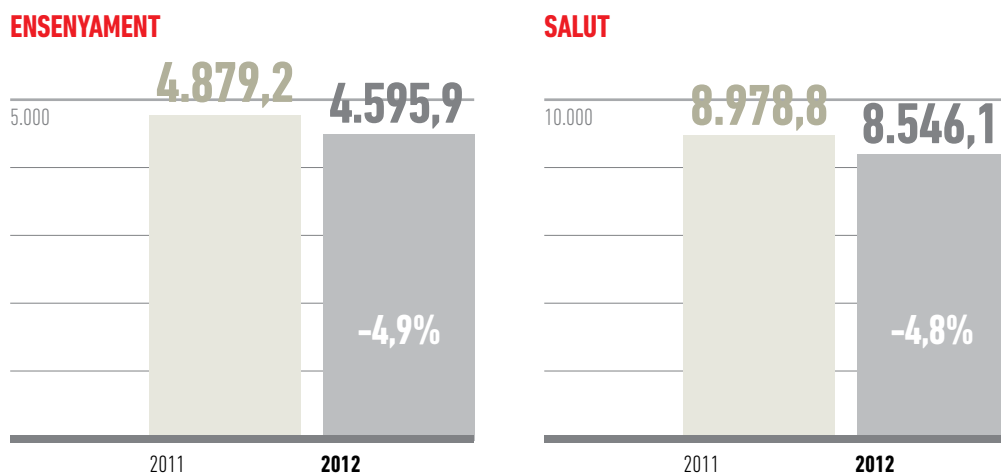
CiU podria tornar a inclinar-se novament per pactar amb el PP, malgrat que ERC ha estès la mà de forma sincera, malgrat la molt bona acollida des del punt de vista tècnic que les propostes d'ERC han trobat entre quadres tècnics. Si això passa, la cançoneta de sempre no se la creurà ningú.

Les propostes d'ERC es basen en una política de fiscalitat progressiva. Però, a hores d'ara, totes les mesures d'austeritat, sense excepció, proposades pel Govern dels Millors (aigua, carburants, taxes, copagament sanitari, funció pública) afecten per igual rendes altes i baixes, no tenen cap progressivitat.

Tot i així, ERC manté i mantindrà la política de responsabilitat i mà estesa al Govern de Catalunya en l'actual conjuntura econòmica. I ho fa i ho farà presentant propostes modèliques com alternativa a les retallades: un pla de xoc per a l'ocupació a les PIMES i autònoms que reactivi l'economia, un impost sobre la banca, un increment de l'IRPF a les rendes superiors als 250.000 euros, taxa turística i recuperació de l'Impost de Successions per a les grans fortunes. És necessari exigir un esforç fiscal a aquells que es troben en millors condicions per fer-ho.

Les retallades no solucionen el problema financer de la Generalitat, que ha vist com la crisi redueix cada dia els seus ingressos. Per això és imprescindible que a mesura que els ingressos de es vagin normalitzant, l'educació i la sanitat recuperin progressivament les prestacions que s'han vist retallades.

RETALLADES SOCIALS ALS PRESSUPOSTOS 2012 (EN MILIONS D'EUROS)

FERMESA DAVANT MADRID

La fermesa que el Govern de CiU demostra en l'aplicació de retallades (penalitzant la població catalana) s'ha de manifestar amb tanta o més convicció en l'exigència del Concert Econòmic davant Madrid. El Govern de CiU manté una actitud vacil·lant davant l'espoli fiscal que pateix el país. La insistència en el pacte fiscal —sense cap mena de concreció seriosa sobre quin és el mínim irrenunciable— evidencia la falta d'un full de ruta. ERC manté que l'únic model acceptable, vistes les mancances dels repetits pactes fiscals que s'han segellat al llarg dels darrers quinze anys, és aquell que respongui als paràmetres del Concert Econòmic basc. Això és: la recaptació, gestió i govern integral de tots els tributs que es generen a Catalunya. La negociació en cap cas es pot fonamentar en el pressupòsit de seguir demanant recursos a l'Estat (admetent, per tant, que aquests seguiran estant en mans de Madrid) sinó que ha de partir d'una premissa, que no ens espoliïn els nostres.

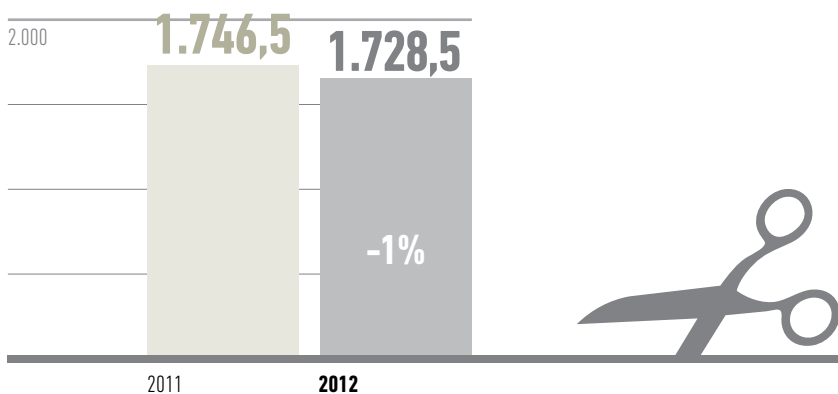
D'altra banda, resulta inacceptable que el president Mas subordini la negociació del Concert Econòmic a un encàrrec fet a una fundació subordinada a CiU, quan el Parlament ha fet aquesta feina en el marc de la Comissió d'Estudi del Concert Econòmic, i quan en altres països, iniciatives similars les assumeix el propi Govern. L'estratègia per afrontar la crisi no es pot seguir basant en collar la societat catalana amb una bateria de retallades que pretén ser exemplar. El marge per retallar ja està al límit, cal afrontar amb determinació que el problema a Catalunya no és únicament de dèficit públic sinó essencialment de dèficit fiscal.

REFERÈNDUM PREVI PEL CONCERT ECONÒMIC

Esquerra manté la necessitat d'abordar la crisi que colpeja Catalunya actuant sobre el nus gordià que assota el país: l'espoli fiscal. I per evitar qualsevol temptació de tornar a pactar amb Madrid un acord que no respongui a la voluntat de la ciutadania catalana, és vital plantejar un embat a partir de la celebració d'un referèndum previ a tota negociació amb Madrid.

l pacte fiscal —sense cap mena de concreció seriosa sobre quin és el mínim irrenunciable— evidencia la falta d'un full de ruta. |

BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA

Sergi de los Rios
Diputat al Parlament

EQUITAT I CONCERT ECONÒMIC

Catalunya està vivint moments molt difícils on s'està combinant una crisi econòmica d'àmbit global, per un costat, i una asfíxia financera a la que ens sotmet l'Estat espanyol, per un altre.

Compartim l'objectiu del govern de reduir el dèficit públic a xifres raonables. Però no compartim el camí triat per arribar-hi. Fins ara, Artur Mas només ha reduït aquest dèficit a base de retallar despesa tot posant en qüestió les estructures bàsiques de l'estat del benestar.

COMPARTIM L'OBJECTIU DEL GOVERN DE REDUIR EL DÈFICIT PÚBLIC A XIFRES RAONABLES, PERÒ NO EL CAMÍ TRIAT

El pressupost 2012 que acaba d'entrar al Parlament ens aporta una novetat que s'ha de reconèixer, per primera vegada s'admet que per reduir el dèficit públic es pot fer una política d'ingressos incrementant o creant figures impositives. Però excepte en el cas de l'impost de Patrimoni —que sigui dit de pas el va recuperar el govern espanyol sortint— la resta són figures tributàries que graven als ciutadans sense tenir en compte el nivell de renda, com per exemple el tiquet moderador que gravarà un euro per recepta mèdica independentment del nivell de riquesa de l'usuari.

És de justícia social demanar que les càrregues del sacrifici es distribueixin entre la població segons el seu nivell de renda: qui més té més ha d'aportar al conjunt del col·lectiu per sortir d'aquesta complicada situació.

ERC hem estès la mà al Govern de la Generalitat per treure al país del pou, però això només serà possible si repartim el sacrifici de manera equitativa, per un costat, i si apostem decididament pel concert econòmic posant data al referèndum, per un altre.

EL(S) NYAP(S) PARLAMENTARI(S)

EL GOVERN APROVA LES TRES LLEIS ÒMNIBUS GRÀCIES AL SUPORT DEL PP, ESQUERRA APROFITA EL TRÀMIT LEGISLATIU PER INTRODUIR-HI MILLORES

El PP d'Àlicia Sánchez Camacho ha tornat a ser el principal suport del Govern al Parlament © Arxiu

Jordi Aranda

El Govern Mas ha acabat per aprovar les tres Lleis Òmnibus. L'aprovació dels projectes de Llei de simplificació i millora de la regulació, d'agilitat i reestructuració administrativa i de promoció de l'activitat econòmica van ser aprovats amb l'aliança de CiU i el PP. Els tres ponents republicans, Joan Puigercós, Oriol Amorós i Violant Mascaró van defensar el vot negatiu en cada una de les lleis. El comú denominador de les seves intervencions fou el punt d'inflexió en la tèc-

nica parlamentària emprada fins aleshores, ja que les Lleis Òmnibus suposen un nyap parlamentari que atempta contra el dret al debat dels diputats, crea indefensió jurídica i suposen una contra-reforma ideològica de totes aquelles decisions a les que CiU va oposar-se quan era a l'oposició.

ERC ha aprofitat el tràmit legislatiu per introduir-hi millores. Puigercós ha tancat un acord a favor del model de comerç català i millores per al sector agrícola i ramader. Amorós ha aturat

la intenció de desballestar el model de seguretat industrial aixecat per ERC, garantint l'equitat territorial en qualitat i preu dels serveis de control administratiu a les PIME, ha introduït un programa social i d'inserció laboral per a les treballadores del sexe i ha facilitat el reconeixement de noves federacions esportives. Mascaró ha aconseguit mantenir la Institució de les Lletres Catalanes, les funcions del CONCA i defensar un sector econòmic emergent com és el de l'agricultura ecològica. |

#IMPOST BANCA

Un dels moments àlgids de la confrontació ideològica d'aquesta legislatura i que va servir per visualitzar perfectament la política d'aliances de CiU fou el debat sobre la Proposició de Llei de l'impost sobre dipòsits de clients en les entitats de crèdit, altrament coneguda com l'impost a la banca. CiU i PP van aprovar una esmena a la totalitat que tombava la seva tramitació.

L'aliança natural

En la seva presentació i defensa el diputat Pere Aragonès va esgrimir la necessitat que la Generalitat pogués fer front a la crisi des de l'augment de la recaptació i no només amb retallades a la despesa pública com ha fet el Govern Mas fins ara. Aragonès va exemplificar que l'aprovació i execució d'aquest impost suposaria uns ingressos a les arques de públiques de 592 milions d'euros, més de la meitat de la suma de les retallades fetes pel govern. CiU va optar per seguir sent fort amb els dèbils i dèbil amb els forts, d'aquí l'aliança natural amb el PP per tombar la proposició de llei.

LES VOTACIONS

IMPOST BANCA, ESMENA A LA TOTALITAT

SÍ ciu **PP** **NO** esquerra PSC ICV C's SI

MOCIÓ PER EXIGIR AL GOVERN DE L'ESTAT LES INVERSIONS EN INFRAESTRUCTURES A CATALUNYA

SÍ esquerra CIU PSC ICV SI **NO** **PP** **ABSTENCIÓ** C's

MÉS ESPANYA, MÉS DE DRETES I MENYS DRETS

Oriol Duran

La desena legislatura del Congrés dels Diputats ha començat de manera convulsa amb una PP més fort que mai, que fa servir la majoria absoluta per acabar amb qualsevol veu que surti del camí marcat. Un Mariano Rajoy que sembla disposat a alinear-se amb els governs conservadors que marquen la pauta europea i demostrar que aplica millor que ningú el paradigma masoquista de les retalla-

LA PRESENCIA DE DUES FORMACIONS INDEPENDENTISTES POT TRENCAR LA PLACIDESA DE LA MAJORIA ABSOLUTA

des. Poques coses semblen disposades a eclipsar una majoria que sota l'empara de la situació econòmica i la necessitat de buscar sortides intentarà tenir captives a

la resta de formacions i no fer ni un gest cap a Catalunya. El debat d'investidura va permetre veure un Rajoy inflexible amb qualsevol petició que provingués de Catalunya. Molt es va citar a Espanya, gens a cap dels territoris que pateixen de dèficit fiscal, així com tampoc es va veure cap gest, ja no per a donar res del que es reclama a Catalunya, sinó per a complir amb allò que és llei com el propi Estatut.

Però la presència de dues formacions independentistes (Amaiur i ERC) sembla que pot trencar la placidesa de la majoria absoluta, com ho demostren les primeres decisions de la Mesa del Congrés formada per PP-PSOE i CiU. No permetre grup a Amaiur, o decisions tècniques entorn d'ERC, que van impedir parlar a Bosch en el debat, són clars exemples de les dificultats afegides que els populars posen a aquestes formacions.

Aconseguir que no tinguin veu, que no disposin de temps ni de recursos materials per a exercir la seva tasca sembla que és un dels objectius del PP. Un objectiu que no han aconseguit, però que dificulta encara més la feina dels diputats independentistes i que com valorà Bosch després dels anuncis de retallades i les velades al·lusions a la recentralització: «Només fan que donar-nos més arguments encara per voler marxar d'aquesta Espanya».

LES VOTACIONS

INVESTIDURA DE MARIANO RAJOY

SÍ

ABSTENCIÓ

NO

CAP A LA INDEPENDÈNCIA DES DEL MÓN MUNICIPAL

L'ASSOCIACIÓ DE MUNICIPIS PER LA INDEPENDÈNCIA ES FUNDA AMB L'OBJECTIU DE DISSENYAR EL FULL DE RUTA CAP A LA PLENA SOBIRANIA

Foto de família de tots els alcaldes i alcaldesses que integren l'associació. © Mar Martí / ACN

Redacció

L'associació de municipis per la independència va aprovar els seus estatuts fundacionals en els quals hi han participat els 155 municipis constituents, entre els quals hi ha una vintena de capitals de comarca i una capital de demarcació, Girona. L'entitat dedicarà els seus primers compassos de vida a intentar sumar més municipis i en començar a pensar en com buscar el forat legal per tal de poder celebrar un referèndum vinculant d'independència des dels municipis. La població que engloba aquests 155 municipis és de 1.300.000 habitants de Catalunya.

Treballar per una majoria social

La secretaria general d'Esquerra, Marta Rovira, va valorar positivament l'assemblea constituent, que va tenir lloc a Vic. «Ens congratulem d'aquest pas endavant cap al sobiranisme des d'un àmbit imprescindible com és el municipalisme, el més proper a la ciutadania» va subratllar Rovira que va afegir que «cal seguir treballant i fer molta pedagogia per tal d'assolir la majoria social necessària i l'àmbit municipal és viral en aquest context». |

LA GENERALITAT PODRIA ESCOMBRAR LES PIMES DEL SECTOR TIC EN ELS SEUS CONTRACTES

El diputat Amorós va denunciar el canvi de sistema d'aprovisionament de tecnologies de la Generalitat passant d'un sistema que donava entrada a les PIMES a 4 únics grans contractes, als quals només grans companyies hi podran competir. Aquest sistema podria deixar les PIMES amb la única possibilitat de ser subcontractades per les grans. ERC presentarà mesures per aturar-ho.

L'ESTAT HA DE COMPLIR AMB CATALUNYA EN INFRASTRUCTURES

Gràcies a una esmena introduïda pel grup parlamentari d'Esquerra, el Parlament va aprovar, en el marc d'una moció sobre les inversions de l'Estat en infraestructures a Catalunya, instar al Govern de la Generalitat a exigir les inversions pendents de l'aplicació de la disposició addicional tercera de l'Estatut i del fons de competitivitat.

Jordi Solé

Alcalde de Caldes de Montbui

MUNICIPIS PER LA LLIBERTAT

Els darrers anys la societat civil, i més lentament les institucions, ens estem mobilitzant per promoure i assolir la independència de la nostra nació des de multitud de flancs. El municipal és un d'aquests flancs que no pot quedar al marge d'aquest procés de mobilització de consciències, d'arguments i de forces. La recent constitució de l'Associació de Municipis per la Independència,

per part de gairebé 160 municipis amb el seu corresponent mandat de Ple, ha de tenir una força que ha d'anar més enllà del pla simbòlic. I això en dos sentits: perquè la proximitat a la ciutadania ens permet als consistoris compromesos amb la llibertat nacional explicar d'una manera molt més eficient, en termes de mobilització, la insostenibilitat de l'actual situació de dependència respecte l'Estat

espanyol; i perquè els municipis per la independència, més enllà de la feina que podem i hem de fer cadascú a casa nostra, pressionarem i estarem al costat de les institucions que vulguin portar el país cap a la llibertat mitjançant la pràctica del dret a decidir. Ja no és només per una qüestió de justícia i democràcia; és també per necessitat econòmica i urgència social.

ESPANYA ENS ROBA

ZAPATERO MARXA IGUAL QUE VA ARRIBAR, INCOMPLINT ELS SEUS COMPROMISSOS AMB CATALUNYA

Redacció

El govern de Zapatero va celebrar el dia de la Constitució d'una forma curiosa: anunciant que no pagaria el fons pendent de la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut, 759 milions d'euros, incomplint així una llei orgànica. L'executiu de ZP, doncs, es va acomiadar de la mateixa forma en què va arribar, incomplint els seus compromisos amb Catalunya.

Denúncia a Europa

El Govern de la Generalitat assegura que portarà l'Estat als tribunals, després que la llavors vicepresidenta econòmica, Elena Salgado, assegurés que el govern de l'Estat no està obligat a complir el seu compromís. Des del primer moment,

Esquerra s'ha posicionat al costat del Govern de la Generalitat, davant de l'incompliment del govern espanyol.

Els eurodiputats catalans, Oriol Junqueras, Ramon Tremosa i Raül Romeva van denunciar a la Comissió Europea i al Consell Europeu aquesta situació, acusant l'executiu espanyol d'estar «netejan els seus comptes» carregant el seu dèficit públic a Catalunya, i van demanar a Brussel·les si creu que «aquesta és la via per recuperar la confiança dels inversors». |

Elena Salgado va negar que el govern de l'Estat estigui obligat a executar el compromís.
© Arxiu

NACIÓ SOSTENIBLE, NACIÓ INTEL·LIGENT

El passat 15 de desembre, la Fundació Josep Irla va organitzar en el marc de la Conferència d'Esquerres per la República Catalana el seminari «Nació Sostenible, Nació Intel·ligent». Al llarg de la trobada, una cinquantena de personalitats del món acadèmic i professional van debatre sobre la crisi econòmica, cercant una sortida que garanteixi la sostenibilitat mediambiental i la cohesió social. En aquest sentit, les teories del decreixement van jugar un paper protagonista al llarg de les diferents exposicions.

QUE EL GOVERN FACI PAGAR ALS MOROSOS UN FONS DE COMPETITIVITAT, I NO A TREBALLADORS PÚBLICS, PROVEÏDORS I CONTRIBUENTS

La portaveu d'Esquerra, Anna Simó, va ser molt crítica amb la decisió del Govern d'ajornar el pagament d'una part de la paga extra dels treballadores públics. Tanmateix va donar suport a la reivindicació per l'impagament per part del govern espanyol dels 759 milions d'euros de la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut.

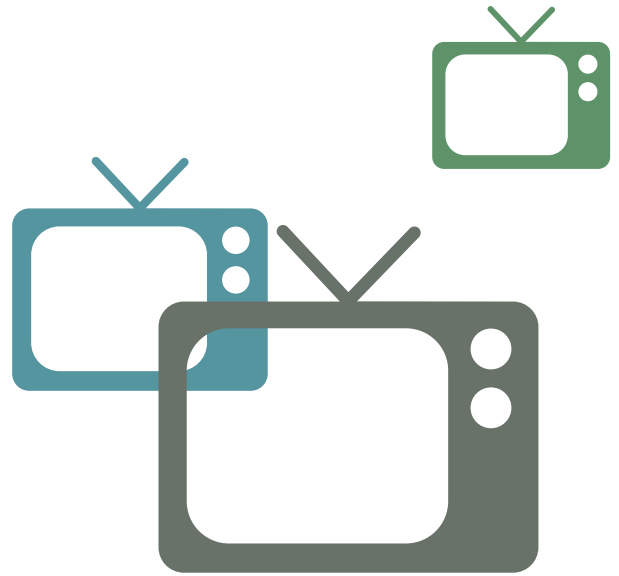

SANT VICENÇ DELS HORTS, CALDES DE MONTBUI I JORBA PRESENTEN UN CONTENCIÓS ADMINISTRATIU PER EVITAR QUE L'ESTAT ELS RETINGUI LA PART DE LA BESTRETA

L'alcalde de Sant Vicenç dels Horts, Oriol Junqueras, i el de Caldes de Montbui, Jordi Solé, van explicar que, juntament amb el municipi de Jorba, han presentat un contenciós administratiu per evitar que l'Estat els retingui la part de la bestreta que els reclama. Els tres municipis consideren que l'Estat va inflar deliberadament la previsió d'ingressos en

els pressupostos del 2009, en plena crisi econòmica, atès que va basar el càlcul en els ingressos liquidats el 2007, quan no hi havia crisi.

En aquest sentit, Oriol Junqueras va afirmar que «L'Estat està obligat per llei a elaborar uns pressupostos d'acord amb els principis de transparència i eficiència, cosa que és evident que no va fer».

Cristian Agudo

Redactor en cap de l'Esquerra Nacional

EN DEFENSA DE TV3 I CATALUNYA RÀDIO

LES EINES DE COHESIÓ SOCIAL MÉS POTENTS

EL GOVERN ANUNCIA UNA REDUCCIÓ DEL 13,3% EN EL PRESSUPOST DE LA CCMA I EL TANCAMENT DE DOS DELS CANALS DE TVC, L'ÚNIC INSTRUMENT DE MASSES AMB QUÈ COMPTEN LA LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANES PER POSICIONAR-SE AL MÓN

Les retallades han arribat finalment a la que podem considerar l'eina més potent de cohesió social i lingüística del país, Televisió de Catalunya, que és l'únic instrument de masses amb què compten la llengua, la cultura i la nació catalanes per posicionar-se al món. El Govern ha anunciat una reducció del 13,3% en el pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i la voluntat de tancar dos dels canals de TVC.

Però l'ofensiva contra TV3 ve de lluny. El juliol de 2009 el Congrés aprovava una proposta a instàncies d'UTECA —patronal

espanyola del sector audiovisual— que, entre d'altres mesures, suprimia la publicitat a TVE. L'encarregat d'encapçalar la iniciativa va ser Josep Antoni Duran i Lleida. Ja aleshores UTECA va anunciar la voluntat d'estendre la iniciativa a les televisions autonòmiques, amb especial interès per intervenir TV3, l'única televisió pública que és líder d'audiència.

Precisament Duran i Lleida va ser el primer que va expressar la voluntat de retallar «i molt» TV3 durant la darrera campanya electoral. Una declaració d'intencions que va rebre l'adhesió incondicional del PP. Jorge Fernández Díaz (flament nou Ministre) va afanyar a apuntar-se a la demanda i va concretar la via: la supressió d'almenys dos canals de TVC, que curiosament s'ha acabat duent a terme.

El programa del PP en aquestes darreres eleccions ja parlava explícitament de federar les televisions autonòmiques, agrupant-les totes en una, de manera que, a la pràctica, la presidenta de la Comunitat de Madrid, Esperanza Aguirre formaria part de l'equip directiu de l'ens que regiria TV3. No és estrany, doncs, que el PP

Joan Manuel Tresserras

Professor de Periodisme i Ciències de la Comunicació a la UAB

RETALLAR LA NACIÓ

Retallar la cultura o els mitjans públics de comunicació, en el marc d'una crisi econòmica general, pot resultar comprensible en el cas de societats que no tenen problemes de reconeixement ni d'homologació: ni econòmica, ni política, ni cultural. Ara bé, no és comprensible quan es tracta d'un país que ha estat negat sistemàticament per l'Estat, que no compta amb la plena capacitat per disposar dels instruments ordinaris per desenvolupar la seva cultura, i que topa amb un mur quan intenta fer menys injust un tracte fiscal com el dels vells

assentaments colonials. El Govern català destina a la cultura aproximadament 40 euros per persona i any. I 40 euros més als mitjans públics de comunicació. En conjunt, menys del 5% del dèficit fiscal anual per habitant. Aquest Govern gestiona un dels sistemes culturals i de comunicació de major capacitat de recuperació i de projecció en el món de les noves tecnologies. No tenim estat propi, però som reconeguts com una de les cultures electives més destacades del planeta; la primera d'entre les de la nostra dimensió. Retallar aquesta cultu-

ra i els mitjans públics que són la seva principal infraestructura és com retallar el territori (un país més petit sortiria més bé de preu), o reduir la llengua o el patrimoni monumental. És no reconèixer que la comunicació i la cultura són clau fonamental de la nostra cohesió social, de la qualitat del nostre model de benestar, de la nostra condició nacional. Són el moll mateix de la nació. Retallar-lo és retallar la nació. És tallar-se un braç pensant que, en haver reduït el cos, passarem amb menys calories i no tindrem tanta gana.

hagi rebut amb entusiasme l'anunci de la forta retallada del pressupost destinat als mitjans de comunicació públics, que passarà de 300 a 260 milions, i la supressió dels dos canals. Unes mesures que es duen a terme obviant la política d'ajustos severs que ja s'està aplicant a TV3 des de fa temps.

Ningú dubta que el país passa per moments difícils i que calen molts esforços per superar l'actual situació de crisi econòmica. En aquest context, al Govern li és senzill justificar la reducció de despesa a TVC, obviant en tot moment que estar ben informats també és un dret que tenen els ciutadans i ciutadanes del nostre país, i no pas un privilegi, com es vol donar a entendre. L'objectiu, un cop més, privatitzar serveis, en aquest cas privatitzant el dret a la informació, i afavorir els interessos de qui convè. Només així s'explica que mentre es retalla a la televisió pública, un gran grup de comunicació afí al Govern acabi de rebre dos milions d'euros per una campanya de publicitat institucional. Com tampoc s'explica que es continuï renunciant a impostos, que afectarien les classes més benestants, que augmentarien els ingressos i que podrien ajudar a evitar retallades

de serveis socials. Si fa uns mesos el Govern va renunciar als diners de l'Impost de Successions, ara renuncia a l'Impost a la Banca que proposava Esquerra, ajudant-se un cop més dels vots del PP, amb qui mostra cada cop més la seva bona sintonia al Parlament.

L'IMAGINARI NACIONAL

Cal dir també que quan es vol afeblir TVC no només es juga frívolament amb la vitalitat de la llengua i del país; també es debilita un imaginari nacional en benefici d'un altre, l'espanyol; i de retruc, es posa en risc l'emergent indústria audiovisual catalana que s'ha anat construint a redós de Televisió de Catalunya, i que ha aconseguit començar a internacionalitzar-se.

No val a embolcallar-se amb la bandera per preservar cap mena d'estatus però és inadmissible debilitar TV3 per propiciar un canvi de paradigma en el sector audiovisual del país en favor dels grans grups de comunicació privats que sovint ignoren i menystenen Catalunya com a marc nacional. |

ENRIC MARÍN

“SERIA UN SUÏCIDI APROFITAR LA CRISI PER DEBILITAR L’OFERTA PÚBLICA AUDIOVISUAL PER REFORÇAR ELS NEGOCIS PRIVATS”

Cristian Agudo

Enric Marín
Barcelona, 1955

Periodista. Doctor en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Des de 1978 ha exercit la docència en la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB com professor titular adscrit al Departament de Periodisme. És membre de la Societat Catalana de Comunicació i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Des de febrer de 2004 al 2006 fou membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i Secretari de Comunicació del govern de la Generalitat de Catalunya. El 2010 va ser nomenat president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA).

Retallar TVC és un cop a la llengua i a la cohesió social del país?

És evident que la situació per la que passa el país i les finances de la Generalitat és molt delicada i en aquest sentit, assumim que no ens podem escapar de la política d'austeritat. No hi ha una oposició per principi que la retallada arribi a la Corporació, en absolut. Un altre tema és com es planifica aquesta reducció de la subvenció. Una caiguda massa abrupta dels ingressos podria afectar al model de la CCMA, que consta d'una televisió i una ràdio nacionals. No parlem d'una televisió local o regional. Estem parlant d'una televisió que en un país normal seria una televisió nacional i disposaria de tots els recursos i tota la capacitat de generar imaginari i de construir una visió del món que té com a referent la perspectiva pròpia. L'anàlisi de la relació entre cost i benefici s'ha de fer d'acord amb aquests paràmetres.

El fet de ser líder d'audiència és un altre factor que fa que no es pugui parlar de TV3 com una simple televisió regional més...

El nostre cas és únic a Europa. No hi ha cap altre cas a l'estat espanyol ni a Europa d'una televisió no estatal que és líder al seu territori, competint amb televisions d'àmbit estatal i que juguen

amb una escala de mercat molt més àmplia que la nostra. És fonamental que TV3 sigui líder a Catalunya perquè si no, no existim d'una forma potent en el mercat publicitari.

Si la publicitat és tan important, com s'explica que PP, PSOE i CiU aprovessin suprimir-la de la televisió pública estatal?

Això ha estat un error. S'hauria pogut fer una política més intel·ligent que hauria estat beneficiosa pels operadors privats, per l'operador públic, pel contribuent i sobretot pel mercat publicitari, que hauria consistit en limitar la captació de recursos publicitaris de TVE, garantint el model de negoci dels operadors privats.

Sobta que les retallades coincideixin amb les demandes del PP durant la darrera campanya electoral?

Francament, no crec que hi hagi una relació de causa-efecte. Em puc equivocar, però no crec que la hi hagi.

Es va fer un esforç molt gran per desgovernmentalitzar TV3. Creus que està en perill la feina feta en aquesta línia?

El projecte d'una corporació pública audiovisual, nacional, potent i no governamental és un projecte delicat i marca la maduresa d'una societat. Una societat amb una cultura democràtica consolidada està en condicions de gestionar mit-

TV3 I LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA SÓN DUES COLUMNES DE LA CATALUNYA ACTUAL QUE NO ES PODEN QÜESTIONAR

jans públics potents, transversals i independents respecte del govern i també respecte de l'oposició. Tinc la impressió que el trajecte dels darrers anys, que arrenca el 1999, és irreversible.

S'està aprofitant la crisi per afavorir interessos privats en la pugna pel sector audiovisual català?

En el cas de Catalunya, això seria un suïcidi. A cap país de cultura democràtica consolidada no s'aprofitarà la conjuntura per debilitar l'oferta pública audiovisual, amb la idea que això reforça els negocis dels operadors privats. Si es debilita la CCMA no podrem aconseguir reforçar la normalització de la llengua, la construcció d'un imaginari propi en un món globalitzat i convertir la indústria audiovisual en un dels eixos principals de la nova economia catalana.

Però Rajoy ja ha anunciat que reformularà el model de gestió de les televisions públiques...

En el cas de l'estat espanyol no sé què passarà perquè Rajoy encara no ha explicat d'una forma clara el que vol fer. És obvi que hi haurà una política molt dura respecte a les autonòmiques, però estic convençut que no afectarà TV3,

que juntament amb la immersió lingüística són dues columnes de la Catalunya moderna democràtica que no poden estar en qüestió.

Com afectarà la reducció de recursos anunciada pel Govern a l'emergent indústria audiovisual construïda al voltant de TV3?

Nosaltres no vivim al marge de la societat. Sabem que les finances de la Generalitat estan molt tensionades. Ja assumim la part de sacrifici que ens correspon al conjunt del país. Ara bé, hem d'afinar d'una manera molt ajustada de quins recursos hem de disposar per aconseguir uns objectius. Això ho veurem en els pròxims dos mesos.

És perillós per a una societat que la informació acabi sent monopolitzada pels grups empresarials que hi ha darrere dels mitjans de comunicació?

Un operador públic audiovisual de qualitat té un efecte benèfic sobre el conjunt del sistema perquè marca un sostre de qualitat i arrossega el conjunt del sistema. Això passa aquí i passa a Anglaterra, amb la diferència que l'operador públic català competeix amb operadors públics i privats en castellà. |

APROPAR LA GESTIÓ MUNICIPAL AL CIUTADÀ

Redacció

Tots sabem que en qualsevol poble o ciutat els grans equipaments permeten satisfer múltiples necessitats ciutadanes. Tanmateix, requereixen esforços i aportacions econòmiques ingents per tirar-los endavant, malgrat que, sovint, el ciutadà no els valora prou.

Ara, que vivim una època difícil, en què seran excepcionals les grans inversions, és un bon moment per replantejar l'atenció ciutadana posant l'accent en els petits detalls dels nostres pobles i ciutats. No suposa una gran despesa econòmica, sinó organització en la brigada municipal per tal que s'atenguin les petites demandes ciutadanes, aquelles que es deriven de la quotidianitat de la vida local.

Per ajudar a assolir aquest objectiu, el passat mes de març l'Ajuntament de Solsona va crear un web per facilitar ponts entre la ciutadania i l'Administració local (<http://solucionna.ajsolsona.cat>). És tan fàcil com entrar-hi, marcar sobre el mapa de la ciutat el lloc de la via pública on s'ha detectat un problema, descriure'l, omplir les dades de contacte en un formulari i enviar el missatge. Amb comptats clics, els solsonins disposen d'un canal directe de comunicació amb l'Ajuntament per notificar-li possibles deficiències o mancances del dia a dia relacionats amb l'enllumenat públic,

ELS SOLSONINS DISPOSEN D'UNA EINA SENZILLA PER EXERCIR LA DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

el mobiliari urbà, el paviment, el servei de neteja o la senyalització, entre d'altres.

Com argumenta l'alcalde de Solsona, David Rodríguez, «apropem l'Adminis-

tració en el dia a dia per aquelles petites coses que són importants per als ciutadans. A vegades hi ha petits incidents que ens poden passar per alt i d'aquesta manera l'Ajuntament té més facilitat de detectar-los».

Per crear l'aplicació, l'Ajuntament de Solsona es va basar en un model implantat al Regne Unit, on hi ha una extensa tradició en experiències de democràcia participativa. |

David Rodríguez

Alcalde de Solsona

UN CAFÉ AMB L'ALCALDE

Els bars són sovint l'àgora on els ciutadans intercanvien parers sobre feina, futbol o política. Són, per tant, llocs propicis a crear opinió en el si d'una comunitat. Durant el mandat passat a l'Ajuntament, la gestió municipal suposava un canvi respecte de l'anterior govern de CiU. El nostre havia estat un govern percebut

com a proper i transparent. Aquest era un dels nostres punts més forts de cara a les eleccions municipals.

Conscients d'això, calia cercar fórmules innovadores per aproximar-nos a l'electorat. Varem iniciar una campanya de proximitat als bars on tots aquells ciutadans que ho volguessin, plantege-

sin qüestions a l'alcalde. El resultat va obtenir l'èxit desitjat. El café amb l'alcalde i candidat va demostrar ser una gran eina de comunicació 2.0!

Avui, de manera periòdica, repetim l'experiència. La ciutadania ha de percebre que no només ens en recordem quan s'acosten eleccions.

LA MANCOMUNACIÓ DE SERVEIS MUNICIPALS: UNA EINA PER MILLORAR-NE LA SEVA GESTIÓ

LA PRIMERA REUNIÓ DE TREBALL SOBRE LA MANCOMUNACIÓ DE SERVEIS MARCA L'INICI D'UN SEGUIT DE XERRADES SOBRE LA GESTIÓ DE LA CRISI DES DEL MÓN LOCAL

La seu nacional del partit va acollir aquesta trobada.
© Esquerra

Redacció

La Secretaria de Política Municipal va celebrar la primera reunió de treball (1 de desembre) sobre la mancomunació de serveis a la Seu Nacional del carrer Calàbria. Aquesta trobada és el punt de partida d'un seguit de xerrades sobre com gestionar la crisi des del món local. La reunió es va estructurar a partir de l'exposició de dues experiències diferents.

D'una banda, va intervenir l'alcalde de Moià, en Dionís Guiteras, qui va parlar sobre l'experiència de mancomunar el servei municipal de l'escola de música amb dos municipis més i de l'experiència del Consorci del Moianès. De l'altra, en Carles Julbe, assessor a *Localret*, el qual va explicar els avantatges de sumar-se a les iniciatives de compres agregades.

El primer dels ponents, en relació al cas de Moià, va explicar que el seu punt de partida s'ha basat en la necessitat de reduir les despeses derivades del funcionament de l'escola municipal de música, en concret un 52% del seu pressupost. L'equip de govern volia mantenir l'equipament però

A LA REUNIÓ, HI VAN PARTICIPAR ALCALDES I REGIDORS D'ARREU DEL TERRITORI

no tenia prou diners per fer-ho i tenia clar que tampoc el volia tancar. Per aquest motiu, va iniciar converses amb els municipis veïns de Castellterçol i Santa Maria d'Oló amb qui ja ha previst compartir recursos, tan humans com materials, i per tant, reduir-ne també, per així reorganitzar els serveis d'ensenyament de música que ofereixen aquests tres municipis.

Pel que fa al cas del Consorci del Moianès, creat des de ja fa anys i format per 10 municipis, es va explicar que tot i que la seva raó de ser inicial va ser compartir serveis d'educació, polítiques d'habitatge i ocupació, en aquests moments, han creat una societat limitada per tal que no només els doni facilitats en l'adquisició de subministres bàsics sinó que els permeti rebaixes importants en els capítols 1 i 2 del pressupost.

En el cas de les compres agregades, es va assenyalar la importància d'unir voluntats i esforços, per part dels ajuntaments, amb la finalitat d'actuar com a central de compres per tal d'aconseguir avantatges econòmics i de gestió dels serveis davant el mercat. Es van especificar alguns exemples en els àmbits de les telecomunicacions (ADSL...), l'energia, el paper, el mobiliari urbà, les llicències informàtiques o bé altres materials com ara el clor o el gasoil. Amb aquestes iniciatives s'aconsegueix, a més de descomptes importants en la facturació, adequar-se a la legalitat a l'hora de prestar el servei o més transparència en la seva gestió.

La trobada va comptar amb la participació d'alcaldes i regidors d'arreu del territori, que també van poder comentar altres experiències pròpies i valorar les qüestions plantejades en les corresponents exposicions. |

ELS ISLAMISTES VAN SEDUIR LES MARROQUINES?

Mina Tafnout

és militant associativa

Al Marroc, les eleccions legislatives van tenir lloc el 25 de novembre, després del referèndum constitucional del juliol que va desembocar en una reforma de la constitució. El Partit de la Justícia i el Desenvolupament (PJD), que agrupa islamistes anomenats «pro-makhzanians», va resultar guanyador amb el 27,08% dels sufragis emesos, fet que el permet assolir 107 escons sobre 395. Aquestes van ser les terceres eleccions des que Mohamed IV és Rei del Marroc, les primeres després de la Primavera marroquina i de l'adopció de la nova constitució.

ELS MARROQUINS VOLEN VIURE EN UN PAÍS ALLIBERAT DE L'ABSOLUTISME DEPREDADOR D'UNA MINORIA

Aquestes eleccions haurien d'haver tingut lloc el 2012, però van ser avançades després de les mobilitzacions socials encapçalades pel moviment del 20 de febrer, que qüestiona el funcionament del règim. Els membres d'aquest moviment demanen més llibertats i democràcia, igualtat social, el final de la corrupció, així com més respecte als drets humans.

La taxa de participació era un dels aspectes més importants d'aquestes eleccions, ja que mesurava l'adhesió, el rebuig o la desaprovació del sistema polític en general. Sobre 21 milions de persones en edat de votar, només ho van fer 6 milions.

El resultat de les eleccions ha arribat després de dues campanyes acarnissades: la dels

candidats i la d'aquells que han fet boicot, entre aquests últims podem citar el moviment del 20 de febrer i els tres partits, a saber el Partit Socialista Unificat (PSU), el Partit de l'Avantguarda (PADS) i la Veu Democràtica. Les marxes pel boicot van ser multitudinàries arreu del territori, les autoritats van emprar, en va, tots els mitjans per silenciar aquestes veus amb detencions i prohibicions. Els qui promouen el boicot a les eleccions, i en particular el 20 de febrer, proclamen la monarquia parlamentària i rebutgen els jocs de poder esbiaixats. Aquest moviment ha estat el motor que ha permès una millora en el procés electoral. Una millora que, tantmateix, és insuficient als seus ulls.

Els marroquins no són més agitadors, ni més extremistes que d'altres pobles. Volen viure dignament en un país alliberat de l'absolutisme depredador d'una minoria. Els reptes que afronta el nou govern i en concret el Partit de la Justícia i el Desenvolupament són la lluita contra la corrupció i el pas de les paraules als fets, el reforçament de la justícia i l'Estat de dret i de les llibertats individuals. També el punt de vista del partit islamista sobre l'homosexualitat, la pena de mort, la laïcitat, o l'ús del vel.

El PJD escoltarà la veu del poble? |

COM VALOREN ELS CATALANS D'ORIGEN MARROQUÍ ELS RESULTATS D'AQUESTES ELECCIONS?

M'hamed Abdelouahed

Les eleccions han evidenciat que la monarquia segueix seient la garant del conjunt dels poders tot i els traspassos fets a la figura del primer ministre, que les reformes són insuficients i que la democratització se subministra en forma de degoteig com en les anteriors reformes, i que hi ha un gran desencant popular, com demostra la baixíssima participació.

Houda Merroun

El Marroc ha estat experimentant molts canvis els darrers temps. Hi ha hagut molts moviments socials, en especial el del 20 de febrer, que han provocat un canvi constitucional i l'avançament de les eleccions. Aquests canvis s'han produït especialment al nord del país. La societat marroquina es va modernitzant progressivament i esperem que ho continuï fent.

El Khadir Lmaimouni

Hem viscut amb molta expectació tot el procés que s'ha viscut els darrers mesos, encapçalat pel moviment del 20 de febrer, al Marroc. Els canvis que aquests moviments socials han generat, i que han culminat en la reforma de la Constitució i l'avançament electoral, fan pensar que s'ha avançat cap a un aprofundiment democràtic, però encara queda feina per fer.

SER COMPETITIUS A TRAVÉS DE LA CREATIVITAT

Redacció

En temps difícils com els que estem travessant actualment en l'àmbit econòmic, la creativitat esdevé més que mai un valor molt important que pot ajudar a tirar endavant els projectes. Precisament el factor creatiu és el factor que explota la botiga *Som d'art* (www.somdart.blogspot.com) de Lleida per poder competir en el mercat. En aquesta botiga es troben a la venda articles fets a mà, creatius, estètics i de qualitat, fet que permet competir amb productes fabricats a d'altres indrets del món amb un cost de producció, i per tant de venda, molt baix.

A LA BOTIGA SOM D'ART ES TROBEN A LA VENDA ARTICLES FETS A MÀ, CREATIUS, ESTÈTICS I DE QUALITAT

La botiga *Som d'art*, oberta fa 9 anys, és gestionada actualment per la Txell Tehàs (www.txelltehas.com), que es dedica a la pintura sobre seda i elabora mocadors de seda per ser emmarcats, que es troben en exposició continuada a les parets de la botiga. El fet de ser ella mateixa productora va animar la Txell a muntar aquest negoci i a vendre els seus propis productes que, com tots aquells que es troben a *Som d'art*, es defineixen per ser atractius, alegres i amb personalitat. El concepte és oferir als clients un producte fet a mà amb estètica contemporània.

Però a *Som d'art* no només es venen articles de la Txell Tehàs. També hi podem trobar joies elaborades per l'Eugènia Besora (www.eugeniabesora.com). Des del primer dia, les joies de l'Eugènia han format part dels productes que es poden trobar a *Som d'art*. Pràcticament cada any llença una nova línia de joies (de paper, de plàstic, d'esmalt fred, etc).

EXPOSICIONS

Per tal de donar a conèixer l'obra de diferents creadors, promocionar la botiga i motivar la venda d'una manera lúdica, *Som d'art* organitza exposicions periòdicament. Una de les exposicions de les quals se senten més orgulloses a *Som d'art* és la que van organitzar per commemorar el Dia Internacional de la Dona, el 8 de març. Va ser una exposició col·lectiva titulada «Dones i artesanes», on es van exhibir diverses peces de cada autora elaborades en àmbits diferents —fotografia, ceràmica, joieria, pintura, gravat.

Actualment i aprofitant les dates nadal·lenques a *Som d'art* es pot visitar l'exposició dedicada a David Valeri, un il·lustrador de Barcelona que utilitza diferents tècniques per representar temes quotidians. *Som d'art* és, doncs, un espai eminentment creatiu, dedicat a la promoció d'articles innovadors i nous artistes. Aquesta creativitat és el seu tret diferencial en relació amb d'altres botigues i és el que la permet competir en un mercat amb unes circumstàncies que, en un principi, podrien semblar molt adverses. |

TXELL TEHÀS EUGÈNIA BESORA EMPREDORES

Com va nèixer la idea de fundar *Som d'art*?

La idea era crear alguna cosa diferent, un projecte que anés contra la globalització intentant que la diferència marqués l'estil del projecte. En el cas de *Som d'art* el tracte directe clientela-creadora també és un atractiu, juntament amb l'objectiu de fer conèixer a la gent de Lleida els i les creadores autòctones.

Quines van ser les principals dificultats que us vau trobar a l'hora de tirar endavant aquest projecte?

Les franquícies han envaït els centres i eixos comercials de totes les ciutats. És per tant impossible competir a l'hora de pagar lloguers desorbitants. El problema és que mai un petit negoci pot aspirar a tenir una situació privilegiada dins l'oferta comercial de la ciutat. El fet de no poder invertir en publicitat quan s'obre un negoci és un altre problema en el qual hi ha d'intervenir l'enginy.

Creus que l'experiència de *Som d'art* pot servir d'exemple per aquells que vulguin emprendre un negoci?

És molt important tenir la capacitat d'observar quines són les necessitats dels consumidors i no tenir por als canvis. Saber-se adaptar és la clau. En un principi la botiga havia de ser un supermercat d'art, ara és de peces d'autor, objectes fets a mà i els quadres no tenen tanta importància. En una societat com la nostra els objectes han de ser pràctics, estètics i els hem de poder lluir i disfrutar.

LA PETJA FRANQUISTA EN LES NOSTRES VIDES

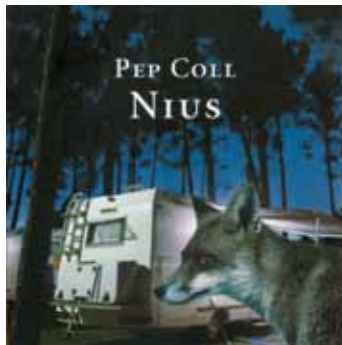
Qui pot negar que la Guerra Civil ha estat el fet més dramàtic de la nostra història contemporània, l'estigma d'una guerra perduda per la democràcia, pels republicans i pel catalanisme (com a grans derrotats) ha condicionat poderosament els setanta anys llargs que han transcorregut des que Franco va entrar a Barcelona a les acaballes de gener de 1939.

El company d'ERC, Ramon Besora (advocat, professor i jutge barceloní), trasllada amb aquesta novel·la *Treballar, treballar i... Història d'un franquista passiu* les vivències d'una família barcelonina i els avatars socials viscuts al llarg de dècades, els més de quaranta anys transcorreguts sota el jou de Franco i la projecció del postfranquisme i la seva influència sobre les nostres vides. Besora, tot i tractar-se d'una novel·la, va demanar a Joan Tardà que prologués la que ja és la seva tercera incursió literària i on evoca «l'amnèsia col·lectiva d'una societat sotmesa al trauma d'una Dictadura. I, d'això, se'n diu no fer trampa perquè, al cap i a la fi, les vides viscudes en absència de llibertat són vides escapçades».

AL CAP I LA FI,
LES VIDES VISCUDES
EN ABSÈNCIA DE LLIBERTAT
SÓN VIDES ESCAPÇADES

Treballar, treballar i...
Ramon Besora
Llibres de l'Índex
2011

'NIUS'

Novel·la de Pep Coll. Reflexió sobre la fragilitat de la vida, amb paral·lelismes entre l'espècie humana i els animals. Descriu la contraposició de dos mons que cohabituen: creixement sense límits versus respecte per l'entorn.

'LAMPARETES'

Darrer disc d'Antònia Font. Bon pop, amb cançons que emocionen com ara *Carreteres que no van enlloc* o *Es far de ses Salines*. *Lamparetes* és un disc complet i que com més l'escoltes més t'agrada.

'UN DÉU SALVATGE'

Pel·lícula de Roman Polanski, que arrenca amb una baralla de dos nens en un parc, i que és una crítica a la societat del políticament correcte, posant de relleu els prejudicis socials de les famílies dels dos nens.

RECOMANA

ESTER CAPELLA

La Seu d'Urgell, 1963
Vicesecretària General d'Acció Política i Dona

UNA HISTÒRIA QUE ES REPETEIX?

El crack del 29 permet establir certs paral·lelismes amb la crisi actual. © Arxiu

Albert Castellanos / Pere Aragonès

L'any 2008, en ple esclat de la crisi financera internacional, foren molts els acadèmics que prengueren el crack de 1929 com a principal precedent històric. Fins a quin punt són fenòmens comparables?

L'ESPECULACIÓ AMERICANA PARTIA D'UN ALT ESTALVI NACIONAL, AQUÍ ENS HEM ENDEUTAT AMB L'EXTERIOR

Precedents especulatius

El crack del 1929 fou precedit d'una dècada de caràcter especulatiu al mercat borsari i a l'immobiliari. L'alta capacitat d'estalvi i inversió de l'economia nord-americana, juntament amb unes expectatives de creixement raonablement favorables, en foren els factors principals. El fenomen d'especulació immobiliària es concentrà a Florida, on hi invertiren els americans amb major capacitat adquisitiva, confiant en una dinàmica de «creixent i perpètua» revalorització on s'hi abocava bona part de l'estalvi. Una altra part es dirigí als productes financers i a societats d'inversió que disposaven d'un alt grau d'apalancament financer, que contribuïa a inflar la bombolla. Mentre l'especulació america-

na dels anys 20 partia d'un alt estalvi nacional, nosaltres ho hem fet endeutant-nos amb l'exterior.

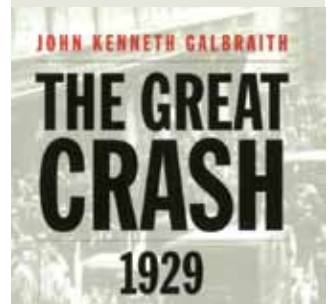
Els problemes s'agregaren per l'ortodòxia pressupostària de la Reserva Federal Americana, lligada al patró or. Una ortodòxia que ens recorda a la política monetària actual de Merkel.

Efectes i reaccions

El que realment dóna transcendència històrica al crack del 29 fou la Gran Depressió que generà durant la dècada dels 30. Al 1933 l'ocupació als EUA va caure un 25% i la producció un 30%, nivells notablement superiors als que hem patit últimament. Tot i la manca de perspectiva, tot sembla indicar que ens trobem davant d'una lentíssima recuperació més que d'una contínua davallada. Després d'un període d'intents de contenció de la despesa pública, els EUA van optar pel *New Deal* —inspirat amb les tesis de Keynes—, activant la inversió pública com a motor de recuperació. Un nou *New Deal* que, tal com apunten economistes com Krugman, ara hauria de ser d'abast europeu: optant per una política monetària expansiva, que eviti una contracció excessiva i perversa del sud d'Europa. Clar que, per això, caldria que els europeus confiessin en Europa. |

UNA REALITAT FORÇA PROPERA

Al seminari de formació, impulsat per la Teresa Sordé, vam estrenar el camp de les lectures econòmiques amb *El crack del 29* de JK Galbraith. Un llibre suggerent des de molts punts de vista. En primer lloc, perquè ens ofereix una crònica precisa i detallada —potser fins i tot excessivament detallada— de l'evolució econòmica dels EUA abans i després de la caiguda dels mercats més famosa de la història de 1929. Galbraith, però, lluny de fer una crònica estrictament economicista, també relata l'entorn social i el canvi de valors que acompanyaren l'onada especulativa nord-americana dels anys 20. L'il·lustre economista canadenc, fent ús d'una ironia britànica, posa en evidència la freqüent irracionalitat dels «mercats» a l'hora de fonamentar les seves perspectives alcistes i l'efecte lesiu —social i econòmic— de prolongats períodes especulatius. Una realitat que, malauradament, ens sembla força propera.

El crack del 29

John Kenneth Galbraith

ENRIC VALOR

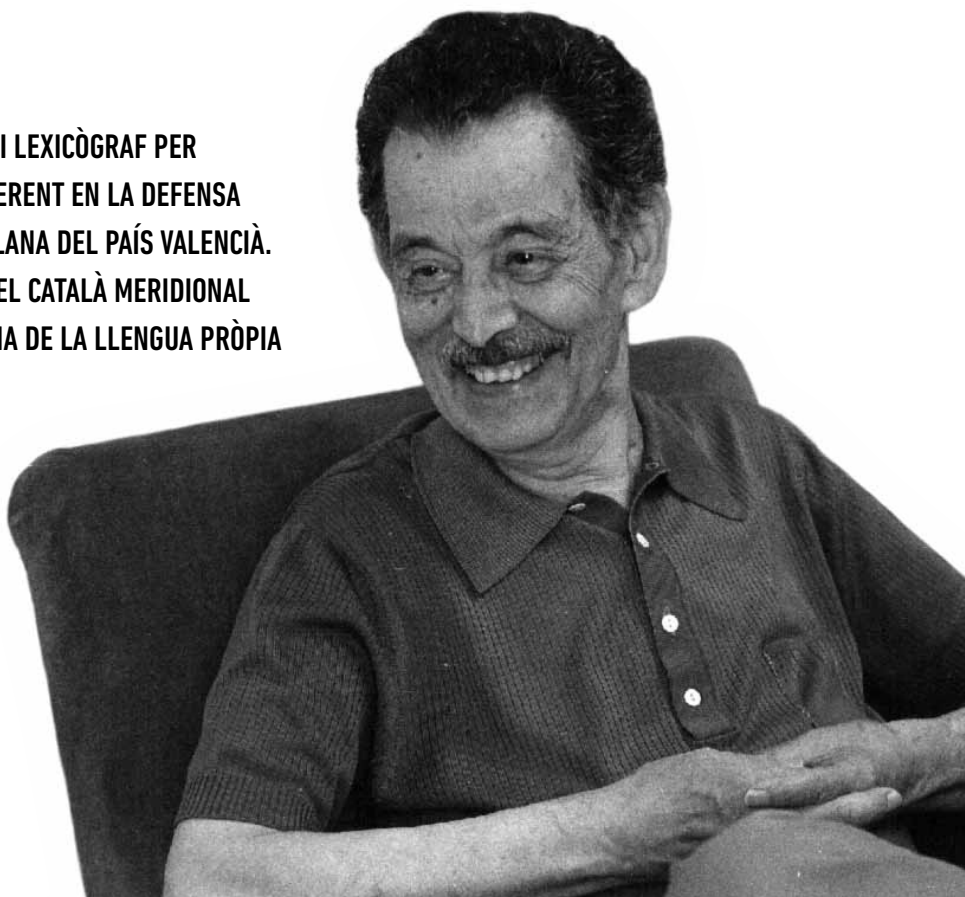
EL VALOR DE LA PARAULA

Josep Ribera
Lingüista

NARRADOR PER VOCACIÓ, GRAMÀTIC I LEXICÒGRAF PER CONVICCIÓ CÍVICA, HA ESTAT UN REFERENT EN LA DEFENSA DE LA CULTURA I LA IDENTITAT CATALANA DEL PAÍS VALENCIÀ. LA SEVA INTENCIÓ, ERA PRESERVAR EL CATALÀ MERIDIONAL PER CONTRIBUIR A LA SUPERVIVÈNCIA DE LA LLENGUA PRÒPIA

L'any 2011 s'ha estat celebrant, arreu dels Països Catalans, el centenari del naixement d'Enric Valor i Vives (Castalla, l'Alcoià, 1911), just el mateix any que moria Joan Maragall. Una d'aquelles casualitats de la història de què ens podem felicitar: com l'au fènix que renaix de les seues cendres, el poeta de la paraula viva té la seua continuïtat en la paraula viva del narrador de Castalla.

Des de l'òptica del País Valencià, la figura d'Enric Valor s'ha de sumar a la d'altres *homenots*, com Carles Salvador, Joan Fuster, Josep Giner i Manuel

Josep Ribera

Lingüista

UNA INJUSTÍCIA PERVERSA

El Partido Popular del País Valencià es va negar en seu parlamentària a concedir pòstumament l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana a Enric Valor, fent ús d'un corró absolutista que podria ser l'enveja d'aquell *rei sol* de França que ha donat nom a una forma concreta de tirania.

Els motius per rebutjar la concessió d'aquest mèrit a Valor només poden ser qualificats d'injustícia perversa, atesa la voluntat explícita del PP de cometre una injustícia amb motius espuris. I aquest és el cas que ens ocupa. Enric Valor i Vives, Premi Sanchis Guarner de la Di-

putació de València (1983), Premi de les Lletres Valencianes (1985), Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1987), Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1993) i Doctor honoris causa per la Universitat de València-Estudi General (1993) només té un demèrit, a parer del PP valencià: ser ciutadà valencià de nació catalana, és a dir, un patriota. Perquè, en el fons de la qüestió, és aquest el motiu que ha portat el partit del «per ofrenar noves glòries a Espanya» a oposar-se a la concessió.

Enric Valor va exhibir al llarg de la seua

fecunda i profitosa vida la seua catalanitat amb orgull. Per donar-ne un exemple, les paraules d'un article de Valor a *El Luchador* l'any 1934, a propòsit del canvi de la denominació de la *Plaza de la Independencia* de la ciutat d'Alacant per *Plaça de Catalunya*: «el nom respon a una realitat [...] Ara el País Valencià mirarà, com en els millors temps de la seua història gloriosa, cap al Nord, on diuen que és Catalunya i on no hi ha més que una part de Catalunya».

Prenguem-ne nota, si us plau: les gavines de Camps ho han fet. I han actuat com era previsible.

PER A ENRIC VALOR, COM PER A SALVADOR ESPRIU, EL TEMPLE ÉS LA PRESERVACIÓ DE LA LLENGUA

vessant de Valor, com a narrador i com a gramàtic i lexicògraf, dues activitats complementàries en la intenció que el mou: preservar el català meridional per contribuir a la supervivència de la llengua pròpia.

EL VALOR DE LA NARRATIVA

Com a narrador, Valor realitza una feina impagable de recuperació de la tradició oral amb les *Rondalles valencianes*, amb què l'home not de Castalla s'apropia de les històries tradicionals i, sense deformat-les, les enriqueix incorporant-hi les modulacions adients al model de llengua moderna concebut per Fabra.

D'altra banda, hi ha la novel·lística de Valor, una obra narrativa pròpia que, a partir del realisme, aspira a ser un reflex de la realitat sociocultural valenciana. La trilogia que integra el *Cicle de*

Sanchis Guarner, que han fet possible la pervivència de la catalanitat enfront de l'assimilació castellanista.

Enric Valor, narrador per vocació i gramàtic i lexicògraf per convicció cívica, ha estat un referent en la defensa de la cultura i la identitat catalana del País Valencià. De fet, cal destacar el doble

Cassana (*Sense la terra promesa*, *Temps de batuda* i *Enllà de l'horitzó*) reflecteix l'èpica sociopolítica del País Valencià modern: un país desposseït de la terra, de la cultura i de la llengua pròpia que, malgrat els lladres que entren per Almansa i els incendiàries que l'assetgen, no renuncia al seu horitzó futur com a poble.

EL VALOR DE LA LLENGUA

Quan reescriu rondalles populars i construïa el seu univers novel·lístic, Valor pensava en el consell del mestre Fabra: mirar de preservar el valencià, a partir dels clàssics i de la llengua viva, per contribuir a la preservació de la llengua catalana. No es poden entendre d'una altra manera les seues obres gramaticals: *Millorem el llenguatge* (1971), *Curs mitjà de gramàtica catalana, referida especialment al País Valencià* (1977), *La flexió verbal* (1983) i *Temes de correcció lingüística* (1983), entre altres. De fet, l'actitud de Valor davant la llengua és la de «salvar-vos els mots i retornar-vos els noms de cada cosa», que canta Espriu. Per al de Cassana, com per al de Sínera, el temple és la preservació de la llengua.

Enric Valor, per vocació i per convicció, manté la flama de la llengua, perquè va entendre que era l'única manera que tenim els catalans d'accedir al futur amb la cara ben alta i amb la dignitat nacional que ens pertoca. Moltes gràcies, senyor Valor: «ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble». |

JORNADES DE POLÍTICA MUNICIPAL

BERGA Els secretaris de formació de les comarques del Bages, Berguedà i Osona es hem van unir per crear unes jornades de formació, unes jornades que van aportar eines, recursos i coneixements, i també van servir per compartir experiències.

CRIDA ALS DIPUTATS GIRONINS

SILS-CALDES DE MALAVELLA La diputada d'Esquerra a Madrid Teresa Jordà va fer una crida als diputats gironins perquè no votessin la investidura de Mariano Rajoy fins que no es desencalli l'N-II en el tram entre Sils i Caldes de Malavella.

PEP ANDREU, VICEPRESIDENT

MONTBLANC L'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, va ser triat com un dels vicepresidents de l'Associació de Municipis per la Independència. Altres municipis de la regió, com Almoixter i Vilaplana, també van aprovar formar-ne part.

PLAÇA DE LA INDEPENDÈNCIA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS Les JERC es van mobilitzar el 6 de desembre en contra de la constitució espanyola. En un acte simbòlic van canviar el nom de la «Plaça Constitució» de Vilafranca pel de «Plaça de la Independència».

SUPRESSIÓ DEL TÈCNIC LINGÜÍSTIC

MELIANA Paco Galiano, secretari de Política Social d'Esquerra-Horta, va criticar la supressió de la plaça de tècnic lingüístic de l'Ajuntament de Meliana, ja que «promou la minorització de la llengua pròpia i incompleix la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià».

PEL RETORN DE MARIVENT

PALMA Arran de l'escàndol que suposa l'increment d'un 32,6% del pressupost destinat en guany al Palau de Marivent, Esquerra reclama al Govern Balear l'acompliment de la voluntat de Saridakis i el retorn de Marivent als mallorquins.

GENT D'ESQUERRA JOAN POU

Quina valoració fas dels primers mesos del nou Govern de Massanes?

Formem part del Govern de Massanes, en coalició amb la resta de forces que van concórrer a les eleccions municipals. Nosaltres ens encarreguem de les àrees d'Urbanisme, Educació i Cultura, i de Turisme i Promoció Econòmica (aquesta darrera, compartida). Fem una valoració molt positiva de les àrees que gestionem.

Creus que aquesta fórmula de Govern és exportable a altres pobles?

El nostre és un municipi petit, i en l'actual Govern estan representats tots els sectors. No sé si en un municipi més gran, funcionaria.

Quins són els vostres principals projectes?

Volem impulsar una xarxa de turisme rural i un polígon industrial, pel qual ja hem mantingut contactes

amb diverses empreses. També hem aprovat les subvencions de llibres a famílies que compleixin certs requisits.

Participes en la vida associativa del municipi? Quines aficions tens?

Formo part de l'associació Grup de Joventut Sant Roc, que és la més antiga del poble i que organitza diverses activitats. Les meves aficions són viatjar i col·leccionar orquídees.

Joan Pou Massanes, 1976

Agent de la propietat immobiliària. Militant d'Esquerra des de 2007. Regidor de Massanes.

ESQUERRA A MÈXIC

1941-1980

Presentació del llibre sobre la història d'Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic, amb 272 biografies de la seva militància

ORFEÓ CATALÀ DE MÈXIC

DIMECRES, 25 DE GENER DE 2012, 19.30 H.

Marsella, 45 Colonia Juárez

Josep Vall, director de la Fundació Josep Irla

José María Muriá, historiador i expresident del Colegio de Jalisco

Josep Huguet, president de la Fundació Josep Irla

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

A

Abelló i Filella, Antònia
(1913 - 1984)

MEMÒRIAesquerra.cat

LA HIPERENCICLOPÈDIA
D'ESQUERRA REPUBLICANA
DE CATALUNYA

Aiguader i Miró, Jaume
(1882 - 1943)

Aiguader i Miró, Artemi
(1889 - 1946)

Aleixandri i Babot, Joaquim
(1906 - 2002)

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

**I la tempesta, el torb, l'odi i la guerra
al Canigó no el tiraran a terra,
no esbrancaran l'altívol Pirineu.**

Mossèn Cinto Verdaguer (1845-1902)

**BON NADAL
I FELIÇ 2012**

Oriol Junqueras
President

Marta Rovira
Secretària general